

צמיחה

שני זרעים שכבו זה לצד זה באדמה הדשנה.

הראשון אמר:

"אני רוצה לגדול!"

אני רוצה לשלוח שורשי עמוק לתוך האדמה,
לשלוח את נבטי מעבר לקרום הקרקע שמעלי...

אני רוצה להצמיח עלים, ניצנים,

להודיע על בוא האביב...

אני רוצה לחוש בחמימות השמש על פני

ובברכת טל הבוקר על עלי הכותרת שלי!"

והוא גדל.

הזרע השני אמר:

"אני חושש,

אם אשלח את שורשי אל האדמה –

איני יודע מה אמצא בחשיכה.

אם אעשה את דרכי אל האוויר –

יפגעו נבטי הקטנים....

אם אפתח את עלי –

יבוא חילזון ויאכל אותם.

ואם יהיו לי פרחים –

יבוא ילד ויקטפני.

לא, כדאי לי לחכות עד שאחוש בטוח."

והוא המתין.

התרנגולת שטיילה בחצר מצאה את הזרע שהמתין ואכלה אותו

**המשיכי לנבוט
בלי להרפות
התמידי לצמות, לפרוח, ואי"ה להצמיח.**